

TEXT/TEKSTI: TOM HOLMBERG

En basists bekännelser

Londonbaserade basisten Kat Bax har spelat 15 år live, turnerat jorden runt med Tricky och jobbat som sessionsmusiker med bland andra Roxanne Emery och Johnny Ashby. Dessutom har hon medverkat i X-factor och Strictly Come Dancing i England. Tidigare i höst besökte hon Musik & Talang i Vasa. Det blev ett snack som handlade bara om en sak: basen.

Du har nämnt att du främst har manliga basister som förebilder. England har som känt producerat en lång rad fantastiska basister såsom Graham Maby, Bruce Thomas, John Taylor och Mick Karn. Ja, och studiomusiker som Pino Palladino.

Varifrån kommer dina influenser, vem har påverkat dig?

I huvudsak har jag blivit inspirerad av rock, jag älskar rockmusik, men jag har också lyssnat på massor av brittisk pop så jag gillar det där fylliga, runda soundet som Guy Pratt (sessionsmusiker för bl a Roxy Music, Pink Floyd och Bryan Ferry) och Pino Palladino har. Så min grej är nog pop, jag gillar det där härliga varma popsoundet.

Så du tänder inte på det klösiga, raspiga rocksoundet?

Det är inte min grej, det fungerar bra på vissa skivor men det är ingenting jag vill pröva på. Om en viss låt behöver det soundet, så skruvar jag upp diskanten litet mer.

Tycker du att basen ska finnas mer i bakgrunden och ge ryggrad åt låten, eller ska den tränga fram?

För mig är det viktigaste att skapa rätt groove, och om jag kan lägga till nånting utöver det så är det bra. Jag har sett och hört så många rådda till det genom att försöka för mycket, och det funkade inte. Det är lite som att äta glass: ibland är glassen så god utan krusiduller att det inte behövs något till, och ibland är det kul med nånting extra. Att göra det som behövs, det är min filosofi.

Då har du en stadigt stomme för låten.

Exakt!

Och det är den viktigaste uppgiften basen och trummorna har.

Absolut. På något sätt har basen blivit nästan som ett soloinstrument och det är okej så länge den sköter sin uppgift. Jag har alltid gillat John Deacon i Queen. Han har förmågan att både skapa groove och krydda till det på rätt sätt.

Konsten är väl att undvika att göra för mycket.

Ja, i något skede blir det för mycket, och då låter det bara dåligt och då bevisar man att man inte vet vad det handlar om. Jag tror mycket på att göra det vad låten kräver, inte det vad du har lust att göra. Du ska göra allt vad du kan för att ge stöd åt sångaren, om du är för funky så blir det distraherande.

Du gillar inte att göra bassolon har jag förstått.

Det har varit ett problem för mig. Nu kommer du att få en inblick i mitt allra innersta. När jag gick i musikcollege visste jag att det andra året skulle handla om att jamma. Jag var en pop- och rockbasist, och i pop och rock gör man inga solon. Jag visste att det var på kommande, så jag hade det hängande som ett svart moln över mig. Jag visste ju att jag kan spela och jag behärskar skalorna och allt det där, men jag kunde inte integrera dem till en solo. Och sedan kom det emot i jazzen och jag kunde inte göra det, jag släpade mig till varje lektion. Jag gjorde allt jag kunde i timmar. Sen kom då den dagen då jag inte stod ut med det mera. Så jag gör inte bassolon.

Tycker du att basisten och trummisen förtjänar större uppskattning, det är ju alltid sångaren och gitarristen som har ljuset på sig.

Dom har ju det, å andra sidan kan trummisen och basisten kanske fundera på varför dom behöver den bekräftan. Varför vill jag försätta mig i en situation där jag inte uppskattas? Jag kunde ju vara kungen eller drottningen på scenen. Det är sist och slutligen en personfråga.

Berätta om din första basgitarr.

Det var en Washburn med 4 strängar, den kostade 80 pund och kom från en affär i Henden i norra London. Jag visste att den hade aktiva mikrofoner och att det hände saker när jag skruvade på knapparna. Den var billig, snygg och svart och från det sena åttiotalet.

Nu har du en jazzbas.

Ja, en Lakland, den är cool.

Brukar du ofta testa olika instrument?

Nej, jag tror jag har hittat min bas. Jag är jättenöjd med den, den gör allt jag önskar. Och jag har haft den i årtal, men den har inget känslövarde så skulle jag hitta en bättre så skulle det inte vara ett problem. Jag känner många som ger namn åt sin bas.

Plektrum eller fingrar?

Jag spelar alltid med fingrarna, när jag började spela trodde jag att man spelar bas med fingrarna och gitarr med plektrum. Så det kom aldrig upp. Jag hoppas att jag hade lärt mig att spela med plektrum, det skulle vara nyttigt ibland.

Varför valde du basen ursprungligen, blev du förtjust i soundet?

Vill du ha ett ärligt svar? Jag trodde jag skulle få killar. Jag var 15 eller 16 och ville vara i ett band, jag tänkte att killarna tycker att jag är cool om jag spelar bas. Och vet du vad. Det har inte hänt under de femton år jag spelat, så det hjälpte inte ett dugg.

Hur gick det till i början när du skulle lära dig, köpte du basböcker eller försökte du lära dig genom att höra på låtar?

Jag hade spelat piano innan, så jag beslöt att ta lektioner. Det fortsatte i ett år och sedan tyckte jag att jag ville spela coolare låtar, så jag slutade. Men lektionerna gav mig en bra grund, jag lärde mig att läsa noter och det har jag haft stor nytta av. Vill man bli sessionsmusiker måste man veta vad man gör.

Om någon vill lära sig spela bas, vilket råd vill du ge dem?

Hitta en bra trummis att spela med. En bra låt att öva på för en basist är Queens "Under pressure", det handlar mycket om högerhandskontroll och vänstra handens timing. Låtstrukturen är enkel men inte lätt att göra rätt. Den andra övningslåten är "With or without you" av U2. Bemästrat du dessa, är du på väg. Och sen är det viktigt att bli kompis med sin bas, att bli van vid att handskas med den, ta till vana att spela på den t ex när du sitter och ser på tv.

Om du får drömma fritt, vilket band skulle du vilja spela med?

Det skulle vara Take That, jag älskar musiken, jag älskar popstilen. Hög kvalitet på låtarna. Jag skulle gärna dra mitt strå till stacken. Och jag är dessutom stor Robbie Williams fan.

Vad är det som gör en bra basist?

Jag kan inte definiera en bra basist, men det är viktigt att lyssna på vad andra gör, och att kunna utveckla en egen accent i sitt spelande. Det viktigaste är: vad är det som gör dig lycklig?